

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la
„Telegraful Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalyány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puține și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentele, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orienta cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poțitiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiin, în 3 Iulie.

Istoriorele de scandal despre corupțiunea oficiilor administrative superioare în Ungaria se înmulțesc pe și ce merge. Când cetesci diarele maghiare și cu deosebire descoperirile mai nouă ale diariului „Magyarország” te crești a fi transpus în Asia sau cel puțin în Turcia, unde pelângă plătierea unei sume oare-care toate sînt posibile. Scandalul cel mai nou l-a provocat o declarație, făcută de interpretorul Arnold Adam sub titlul „corupțiune în ministeriul de comunicațiune.” Acest domn spune în ce mod s'a purces la conferirea lucrurilor la edificarea drumului de fer Gôrôr. Statul s'a păgubit cu fl. 260,000 și ampoiații au ținut o conferență

formală, cum au se împartă câștigul între ei. La altă conferință a unor lucrări statul earăși s'a păgubit cu 25,000 fl. Toate aceste d. Adam le-a împartășit ministrului de comunicațiune Pechy, el a numit șase mărțurii în viață, care pot confirma cele afirmate de densus. În anul 1877 ministrul a promis lui Adam a preda cauza procurorului. Însă nimic n'a făcut. În sfârșit Adams'a plâns la Iudex curiae Mailat care i-a dat sfatul a se adresa către Împăratul. Prin rescript împăratesc ministrul Pechy fu provocat a raporta despre cauză respective a o resolvi. Cu toate aceste nimic nu s'a întreprins în această afacere.

Despre criza ministerială din Austria „Deutsche Zeitung” dice, că în curînd ministrii Glaser, Mannsfeld și Chlumesky vor eși din cabinet, pre când ceialalți ministrii vor rămâne în oficiu. Cabinetul Streymayr-Taaffe reconstruat va păși înaintea senatului imperial și va încerca a continua afacerile.

Despre cestiunea Ovreurilor în România n'avem de-a înregistra de astădată nimic nou, decât unele păreri diaristice. „Românul” dice, că propunerea Mărzescu a escitat nemulțămirea opiniunii publice din toată lumea civilisată. România este în pericol, a perde îndoit atîta cât s'a dobândit prin vitejia soldaților români în anul 1877.

„Binele public” combate în mod energic propunerea de soluțiune a guvernului pentru neutralizarea Ovreurilor după categorii. El dice că propunerea maiorității comisiunii coresponde pe deplin art. 44 din tractatul dela Berlin, căci acest articol nu pretinde alt ceva decât, ca credința religioasă să numai fie pentru nime o cauză, a l'opri dela drepturi cetățenesci și politice. Ear îndigenatul este o cestiune cu totul internă, la care puterile străine n'au a se amesteca.

„Telegraphul” susține, că nu sînt

prospecte pentru ca cestiunea Ovreurilor să se resoalve altcum decât în înțelesul propunerii maiorității comisiunii; deci una din două: sau se retrage ministeriul, sau se disoalvă camerele. „Telegraphul” provoacă pe guvern a continua lupta și dacă camerele nu voiesc a se capacita să le disoalve și țara va alege alți bărbați, cari cunosc împrejurările mai bine.

„Daily Telegraph,” ocupându-se cu cestiunea Ovreurilor din România, constată că Austria n'a întrebuițat mijloace pentru a silî pe România la o soluțiune favorabilă Ovreurilor.

Înmormântarea Metropolitului Blajeviciu.

Consistoriul archidieceșan din Cernăuți comunică scirea despre moartea Metropolitului lor în următorul chip:

Înalt Preasânția Sa D-nul

TEOCTIST BLAJEVICIU,

archiepiscopul Cernăuților și Metropolit al Bucovinei și Dalmației, Cavaleriu al ordinului coroanei de fer clasa III., președinte al sinodului metropolitan, membru al dietei din Bucovina și al senatului imperial în casa magnaților ș. c. l.

a adormit în Domnul în reședința sa archiepiscopescă Mercuri în 27 Iunie (9 Iulie) 1879 în vîrstă de 73 ani ai vieții sale.

Remășițele pămîntesci ale preasânțitului adormit, aședate în sala de reprezentare a reședinței archiepiscopesci, se vor strămuta cu procesiune bisericească la biserica catedrală Vineri în 29 Iunie (11 Iulie) a. c. la 3 oare după amiază și unde spre sară la 7 oare se va începe priveghierea de noapte.

Sâmbetă în 30 Iunie (12 Iulie) a. c. la 8 1/2 oare dimineata se va începe liturgia serbătorească, eară la 10 oare rënduiala înmormîntării și după aceea se vor duce remășițele pămîntene ale repausatului Metropolit la cinte-

rimul comunal, spre a se aședa în cripta menită pentru înmormîntarea archiereilor.

Aducându-se spre scire publică repausarea mult regretată a venerabilului și mult iubitului nostru archiepiscop, invităm cu toată cuviința înaltele diregătorii bisericesci, civile și militare, p. t. oficioale, scoale, corporațiuni și societăți, pre prea onorații patroni bisericesci, clerul și poporul ortodox, pre amicii și cunoscuții adormitului, precum și pre toți creștinii evlavioși, ca se binevoiască a lua parte la solemnitățile funebrele.

Cernăuți, în 28 Iunie 1879.

Consistoriul archiepiscopiei.

Programul

pentru serbarea funebrelă a înmormîntării remășițelor pămîntene ale Înalt Prea sfințitului Arhiepiscop și Metropolit al Bucovinei și Dalmației Teoctist Blajeviciu.

1. Adormind în domnul Înalt Preasânțitul Arhiepiscop și Metropolit, remășițele pămîntene ale repausatului archiepiscop s'au aședat în sala de reprezentare a reședinței archiepiscopesci conform prescriptelor rituale ale sfetei biserice, unde după ce se făcu de senatul consistorial panachida solemnă, urmează ceteliea neîntreuptă și noaptea a evangheliei și a psaltirei.

2. Vineri în 29 Iunie (11 Iulie) 1879 la 3 oare după amiază se va strămuta trupul adormitului metropolit la biserica catedrală cu procesiune bisericească funcționând 25 preoți și 2 diaconi.

3. Dintre preoții funcționari se vor desemna 6 preoți de-a scoate pre Înalt Preasânțitul adormit din reședință până pe caravan și apoi de a l'aduce în biserică. Aceiași vor ave earăși a l' scoate din biserică până pe caravan și apoi a l' duce până la mormînt.

4. Îmediat după aședarea Preasânțitului adormit în biserica cate-

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(14 urm.)

VII.

Casa lui Mihu era tristă și mîhnită; tinereța și darul veseliei perisera dîntr'ensă.

Safta, harnica gospodină, ședea retrasă și tăcută, ciasuri întregi fără de nici o treabă și departe de plăcutele grigi ale casei. Dumneșeu îi dăduse destul; avea din ce să trăească și nu se temea că i vor rămâne copii necăpătuți.

Mihu, stăpînul mîndru de bogățiile sale, dimproтивă, din zori de și până în sara tîrzie muncia alături cu slugile. Feciorii îi erau încă tineri, le mai rămănia destulă vreme să muncească.

Marta, în sfârșit, era blîndă, harnică și tot de-auna în voe bună, gata

de a zimbî celor ce i privesc în față; dar ea nu mai era copila sburdalnică ce resfăta lumea prin neastîmpărul veseliei. De pe o și pe alta sîngele îi pieria din obraji și vinele tot mai mult îi străbăteau prin pelița albă a mînilor.

Despre întemplările petrecute nimeni nu mai cuteza să vorbească și această tăcere, purtarea liniscită și prefăcuta uitare îl umpleau pe Mihu de îngrigire. Par'că se temea de ceva și ori unde privia, el nu vedea decât o muștrare ascunsă. Sub acoperământul casei sale era mereu nedumirit, ear când eșia între oameni, nu și mai găsia cumpătul și buna chibzuială de mai nainte, fiindcă se scia judecat în taină și nu cunoscea judecata lumii. Ar fi dorit să vadă pe cineva plîngînd, dar nimeni nu plîngea. Ar fi dorit să l' mustre cineva; dar nimeni nu cuteza. Ar fi dorit să se mai întempe ceva; dar întemplările se înșirau după obiceiul vremilor. Nu putea să și de samă ce doresce; simția însă, că lucrurile îl supără și că nu mai pot rămâne cum sînt. Toată casa i se schimbbase, fără ca să poată înțe-

lege destul de lămurit, pentru ce? Inima i se umplea de amărăciune, când vedea că nimeni în lume nu și mai deschide sufletul înaintea lui și că au ajuns a fi străin chiar și între păreții casei sale.

Adeseori sta și privia așa în lume, da din umeri și earăși urma lucrul. Era o supărare în casă, dar avea să treacă și asta.

Țilele treceau însă și nimic nu se schimba.

De pe o și pe alta își perdea răbdarea, se mânia fără ca să scie pe cine și i venea poftă de ceartă. Perduce ceva ce nu mai putea găsi; era obicinuit cu o mulțime de lucruri care nu se mai puneau în cale; îi lipsea rostul obicinuit și tiena de toate țilele.

Cosma îi sta Mihului greu pe inimă. El era vinovat de toate; pentru el se urmasera lucrurile cum s'au urmat. Dar socoteala era încheiată și Cosma par'că nu mai era pe fața pămîntului.

Într'o Duminecă întorcîndu-se de la biserică, Mihu găsi pe Safta ședînd singură la fereastră din casa cea mare.

Atît era de adîncită încât tresări când îl simți întrînd în casă.

Mihu nu se mai putu stăpîni.

— La ce te gîndesci, nevastă? grăi el.

„La ce să mă gîndesc? îi răspunse ea. Șcii cum sînt gîndurile: vin cu sila și se duc fără de veste.

— Așa e! Țise Mihu ușurat.

Dar, când ochii lor se întelîniră din nou, el vădu furișîndu-se o lacrimă din ochiul soției sale.

— Safto! Țise el cam aspru. Prea te dai după față.

„Dar n'o veți, cum e? îi răspunse nevasta cu amărăciune.

— Ce Țice? întrebă Mihu neliniscit.

„Nimic!” grăi Safta. Nu vrea să se deie în vorbă cu densus.

Mihu rămase cîtva timp cuprins de o vie îngrigire.

— Safto! grăi el hotărit. Să o mărităm după el.

„Fă cum vrei, răspunse ea.

— Să fac cum vreau? Țise Mihu.

Ori nu ved că v'ați pierdut odihna și v'ați schimbat firea. O să mă duceti până la anul tot așa, vreau cum vreți voi,

*) Din „Convorbiri literare”.

drală se va seversă de 3 preoți și 1 diacon serândă mică.

5. După serândă mică până la începerea privighierii, și apoi după privighiere toată noaptea până la începerea meadănopțindei și a mănecădei va urma neîntrerupt cetirea evangeliului și a psaltirei.

6. Spre sară la 7 oare se va începe de 7 preoți și 1 diacon priveghierea de noapte.

7. Aceia și 7 preoți și 1 diacon vor și liturgisi Sâmbătă în 30 Iunie (12 Iuliu) 1879, începând liturgia la 8 1/2 oare dimineata.

8. La 10 oare dimineata se va începe de 25 de preoți și 2 diaconi desemnați rânduiala înmormântărei.

9. După esirea preoților funcționari din altariu și ocuparea locurilor împregiurului raclei repausatului arhiepiscop se va ține înainte de-a se începe rânduiala înmormântărei o cuvântare funebrală în limba românească de archimandritul Arcadiu Ciupercoviu.

10. După finirea rânduilei de înmormântare se vor strămuta osămintele repausatului cu procesiune bisericască, funcționând aceia și 25 preoți și doi diaconi, la cinterimul comunal spre depunerea lor în cripta menită pentru înmormântarea arhierilor.

11. La mormânt se va ține după panachida prescrișă o cuvântare mormentală în limba slavenească de protopresbiterul și consiharul consistorial Ioan Zuranoviciu.

12. După înmormântare se vor împărți la cinterim pomene pentru cei sėraci.

13. Spre susținerea ordinii se denumesc de ceremoniari profesorul gimnasial Ilie Ciuntuleac și spiritualul seminarial Mihail Dracinschi.

P. T. participanți la serbările funebreale sūnt rugați cu toată cuviința a se acomoda programului acestuia, respective a primi de bine invitările ce li se vor face de către ceremoniari.

Conductul Funebral.

I Conductul funebral la biserica catedrală va trece prin strada reședinței, piața principală, șoseaua Ardealului.

II. Conductul funebral la cinterim va trece prin șoseaua Ardealului, piața principală, strada rusască până la cinterim.

III. Ordinea conductului funebral la biserica catedrală și la cinterim va fi următoarea:

- 1) Crucea cea mare procesională.
- 2) Tineretul scoalelor, începând cu cei mai mici și finind cu cei mai mari.
- 3) Prapurii bisericesci și flamurile corporațiunilor în două rânduri.
- 4) Poporenii ortodocși cu lumânări aprinse tot în două rânduri.

„Mihule! grăi acum Safta. Nu ȳice că noi voim! Tu ești stăpân în casă; tu fă cum vei chibzuî.

— Așa e! ȳise Mihu turburat. Așa e! ȳise earăși, ridicându-și mereu pėrul de pe frunte. Așa e! eu am să hotăresc.

Ar fi dorit ca Safta să mai ȳică ceva; Safta însă, vėdėnd că el numai ȳice nimic, tăcė și ea. Astfel a stat fie care cu gândurile sale, până ce a intrat Marta ca se întrebe dacă nu vor să șeadă la masă.

Mihu acum simția pe umerii sei întreaga sarcină a lucrurilor viitoare dar nu se putea hotărî. Dacă ar fi fost cineva să-l împingă într-o parte ori în alta, fie un copil, fie chiar unul dintre slugile sale, el s'ar fi bucurat; acum chiar nici Safta nu-i mai ȳicea: „Eu nu ȳic să faci bărbate; cred însă că ar fi bine.“

Era în sufletul lui o luptă, care de la sine, nu se mai putea curma, și în câteva ȳile această luptă îl secă de puteri. Mercuri luă deci un fel de hotărîre, își puse în gând să cunoască înainte de toate pe Miron, eară Joi

5) Alumnii seminariale, călugării și preoții cei mai tineri tot în două rânduri.

6) Anagoscii cu serafimi și făclii în mijloc și îndată preoții funcționari în două rânduri, și doi diaconi în mijloc imediat înaintea proistosului.

7) Corul cāntăreților.

8) Purtătorii pomului.

9) Alumnii seminariale cu insigniile archierescei, anume mitra, omoforul, engolpionul și cārja archierească și cu ordinul c. r.

10) Caravanul cu rēmășițele pămāntene ale Inaltpreasāntitului Metropolit.

11) De amēndouē laturile raclei igumenii celor trei monāstiri din archidieceșă și priorul bisericei metropolitane din Suceava cu lumânări aprinse.

12) În cas dacă ar lipsi igumenii, vor merge de amēndouē laturile raclei 6 preoți îmbrăcați în vestminte bisericesce, cari o vor și duce la timpul seu în locul acelor 6 preoți dintre funcționarii amintiți în punctul 3 al programului.

13) Imediat după raclă crucea mormentală.

14) Apoi urmează protosincelul arhiepiscopiei și consangeniile cei mai de-aproape al inalt preasāntitului.

15) Reprezentanții diferitelor dieregătorii și oficiolate dimpreună cu patronii bisericesci.

16) Preoții cei mai vėrstnici în grupe.

17) Alți reprezentanți, onorațiori și publicul.

IV. La conducerea repausatului la biserica catedrală se vor face 6 stări rituale, la cari tot conductul va sta în ordinea arėtată, și numai proistosul cu cei doi funcționari de alătura, și preoții la cari va veni rėndul a spune vosglasul și a ceti evangelia, cei doi diaconi și corul cāntăreților se vor da în lature până va sosi caravanul cu raclă, eară după cetirea evangheliei vor pāși earāși la locul lor destinat în conduct.

Stările rituale se vor face:

- a) în curtea reședinței,
- b) în crucea stradelor de lângă biserica protestantica,
- c) în cotitura stradei de lângă universitate,
- d) pe piața principală la întorsura din strada reședinței șoseaua pieței.
- e) la respintiile șoselei Ardealului și Cuciurmarelui,
- f) pe șosea în fața bisericei catedrale.

Notă: 1. Preoții funcționari eventual și acei cari vor înlocui pre igumeni de alătura raclei vor fi îmbrăcați în vestminte bisericesce cu insigniile lor, capul acoperit cu potcap, purtând în māni lumânări.

2. Preoții, cari vor merge în rėnd ina-

de cu zori plecā la munte ȳicėnd că merge să vadā pe turma duse la jir.

Sara cānd se întoarșe, buestrașul era plin de spumă. Mihu descălēcă încet, ear cānd Safta îl întrebā despre trebile ȳilei, el rėspunșe scurt și cuprindėtoriu: „toate sūnt bune!“

A gāsīt stāna lui Miron; dar pe Miron nu l-a mai gāsīt. Plecase cu vr'o trei sėptāmāni mai nainte. İși vėnduse partea din turmā, își luase vițeei și juncanii și plecase — nimeni nu scia unde și nimeni nu scie pentru ce. Se dusesse în lume.

Mihu tăcea deși era cuprins de o vie părere de rău. Marta fata lui cea înțeleaptă, tot mai strins i se lipia de suflet; se simția par'că anume făcut de Dumneȳeu numai și numai de dragul ei și chiar feciorii sei îi păreau străini.

Dar Marta era mulțamită și nu mai cerea nimic: eară el însuși nu mai avea nici o dorință pentru dēnsa.

Era tristă casa lui Mihu, tristă și māhnită.

(Va urma).

intea funcționarilor vor fi îmbrăcați în rase, capul acoperit cu potcap.

3. Igumenii de lângă raclă vor fi îmbrăcați cu mantie și camelavcă, purtând în mână baston (nu însă cārja igumenească).

4. Ceialalți călugări cari vor merge în rėnd înaintea funcționarilor vor fi numai în camelavce.

5. Alumnii seminariale, anagnostii și poporenii cei cu prapuri, flamure și lumânări vor merge cu capul descoperit.

Cernăuți în 30 Iunie (12 Iuliu) 1879.

Kossuth asupra Ungariei.

În „Egyetertés“ espune Verhovay, că la visita sa cea din urmă în Baraccone di Collegno a venit vorba și despre aspirațiunile maghiare de independență în ȳiua de astăȳi.

„Rėspāndiți D-voastră idea independenței Ungariei și în cercuri mai lăȳite?“ — întrebā Kossuth. „De sigur!“ rėspunșeu eu. „Nu pretutindenea și nu totdeauna din motive mai nobile recunoscința, că interesul fie-cărei clase poate numai cāștiga prin independența Ungariei, aduce cu încetul și o parte a inteligenței foarte ruinate în partea noastră, pentru a căuta aici luarea în considerație a intereselor lor. . . Adeverat că nu pe toți îi conduce însuflețirea ideală, dar în sfėrșit amărăciunile vieței conving pe mulți, că de-acî încolo în sistemul de stat al cōvėrșitei și deșertatei Ungarie, în acest sistem ce fugează pentru scopuri străine ei nu pot ajunge la vre-o poziție.“ „Poziția, poziția!“ ȳise Kossuth în ton deprimătoriu. „La Dvstră totdeauna în poziție își cautā oamenii basā atrănătoare a activității, în loc de-a căuta existența și garanția independenței pe terenul industriei, al comerțului și a agriculturii. Verhovay observā apoi, necesitatea independenței și în cercurile funcționarilor, cu deosebire în cele de jos, aflā consimțēmēt viu. „Ei înțeleg, că ei numai în independența statului unguresc gāsesc condițiile adeverate ale progresului lor și a stărei lor materiale.“

Nu așa însuflețit de speranță pentru interesenții independenței este ceea ce Verhovay enarează la alt loc. Kossuth ȳise, că Ungaria este perdută pentru totdeauna. „Întru adever, eu simt, eu sciu, ce grozave sūnt stările noastre și ce desperat este viitorul nostru, dar ce să facem, să ne lāsăm de luptă?“ întrebā Verhovay.

„Aceasta să nu se întēmple“ — întrepruse Kossuth. „Faceți Dvstră toate, pentru a îngreua, dacă se poate cădereā. Dvstră adeverat că nu o puteți impedeā, dar puteți liniști consciința Dvstre.“

Înmormântarea prințului Louis Napoleon.

Woolwich, 11 Iulie n.

Cătră 4 oare s'au înfăoșat prințul de Wales, Edinburgh și Connaught, clironomul Svediei, prinții Lucien Murat și Charles, domnii Rouher, Haussmann, Corti, Mouchy ș. a. Nici prințul Jérôme nici Paul Cassagnac n'au fost prezenți. Urmați de o suită numeroasă din generali și oficiri englezi prinții au intrat în casă, unde era espus mortul și a petrecut acolo o oară. După ce domnii s'au depărtat earāși, sicriul s'a desfăcut pentru a se constata identitatea mortului. Trupul s'a aflat într-o stare oribilă. Înbalsamarea a fost rea. Din pele eșea încă miros de balsam, întreg internul trupului însă era în completă soluțiune și putrețire. Unul din cei prezenți n'a fost în stare a suporta aspectul și mirosul teribil și fu transportat leșinat din casă. Mortul numai era nici decăt de cunoscut. La obrazul drept, la ochiul drept, în obrazul stėng, la ambele părți ale peptului, în pāntece se mai puteau destinge ranele de moarte.

Luarea protocolului și noua în balsamare au durat complete două oare. Într'aceea înaintea casei au luat pozițiune artilerie regească pedestră și cadeți călėreți. Generalii în uniformă lor roșie, oficerii și soldații în ecui-pare brună, jalcicii în haine negre, care au concurs din dreapta și din stėnga și care acoperiau chiar iachtul admiralității, oferiau o privelisce interesantă. În continuu se chemau în casă oameni pentru a subscrie protocolul. Mortul fu aședat în noul sicriu și închis, așa încāt împėrăteasa nu'l va mai vedea.

Fiind în sfėrșit toate gata, capela artileriei întonā un marș de jale din Saul, trupele deduserā salve, tobele resunau și pe umerii oficerilor și a cadeților se ivi sicriul acoperit cu catifea violetă. Sicriul se aședase pe un tun. Înaintea sicriului se mișcă o trasură, care ducea o cunună uriașă, albă și albastră. Trāsuri de jele și vr'o câte-va sute Francezi pedestrii mergeau cătră Chislehurst, două oare îndepărtat, unde conductul a sosit la 9 oare seara.

Chislehurst, 12 Iulie n.

O dimineată frumoasă recoroasă a favorizat astăȳi concursul străinilor la înmormântare. Dela diversele gare ale împregiurimei s'au sloboȳit trenuri separate și au adus mulți oaspeți. Domnii au fost cu deosebire în habit cu orduri, oficerii englezi în uniformă de paradă, damele în negru cu voale de crep, pe pept cu buchete de violele acoperite cu flor negru. Pe piața mare din Campenhouse asteptase încă din ziori o mare mulțime de oameni. Artileria pedestră și călereată și unele baterii încă au luat aci pozițiune. Întreg drumul până la biserică a fost garnisat cu echipage private, precum se obicnuesce la cursurile derbylor. Dusine de vėndėtori colportau buchete, icoane, poesii și cununi; ei au venit mai ales dola Paris. Altfel din clasa de popor francez au fost numai vr'o câți-va ouvriers, cari au îngri-git pentru lucrările din Campenhouse și vr'o câteva deputațiuni.

După 9 oare Francezii prezenți au primit sloboȳenia a intra în Campdenpark, pentru a lua parte la conduct. Demand a ținut o vorbire, în care între altele se ȳice: *la providence tuere cettedetestable republique francaise.* (Providența va prăpădi această blăstămata republică francesă). Pasagiul a fost primit cu tăcere profundă. O vorbire de rėspunș n'a urmat.

Într'aceea a sosit regina și princesa Beatrice, ambele îmbrăcate în doliu. Aceasta este primadatā de cānd regina, decānd cu moartea prințului Albert, s'a înfăoșat undeva la visită. Toți prinții englezi în mare uniformă au urmat reginei.

Cānd conductul s'a pus în mișcare s'au dat salve. Înainte era generalul comandant, apoi o companie lancieri, apoi artilerie pedestră și infanterie, după aceea urma artileria călėreată cu musica, tobele și instrumentele îmbrăcate în doliu. După miliție urma preoțimea catolică, mai mulți dintre ei cu crucea legiunei de onoare. După cler venia tunul cu sicriul. Pe sicriu era aședat o perinuță de catifea cu decorațiunile defunctului și o cruce mare din foime de palme. Lângă sicriu mergeau principele Jérôme cu cei doi fi ai sei, Lucien Murat și Charles Bonaparte. Un glas din mulțime strigā: „*Voila notre pauvre petit prince.*“ (Vedeți aci pe sermanul nostru mic principe).

După sicriu s'a purtat calul defunctului; calul condus de vechiul servitoriu Uhlmann, a fost împodobit cu un țol negru preșerat cu stele de argint. Urmără apoi circa o sută de Francezi toți decorați cu orduri și întreaga generalitate engleză. După ei erau într'un conduct splendid ambasadorii; ambasadorul Károlyi purtā uniformă albastră de usari. Urmără

apoi vr'o mie de domni *en habit*, între ei Paul Cassagnac; apoi earăși o capelă de musică militară, două baterii de tunuri și în sfârșit vr'o câteva sute de Francezi cu steaguri și standarte cu inscripțiuni precum: *La jeunesse française*; „*la France impériale*”; „*les étudiants de Paris*.”

Studentii au fost prezenți vro trei-deci; înaintea lor se purta o cunună uriașă de lauri. Un căpitan francez s'a prezentat în uniformă completă. Multe steaguri de mătase cu vulturi și albine se vedeau în conduct.

Solemnitatea întreagă a durat preste o oară și a fost preste tot foarte splendidă.

Împărăteasa a vădut sicriul astăzi la 3 oare dimineața, ea a rămas în leșini până la 7 oare.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

S. Sebeș, în 3 Iulie 1879. (Cursul învățătorilor din Cluj. Limba română la gimnasiul luteran de aici). La Cluj s'au adunat la vr'o 350 învățători pentru a lua parte la cursul pentru învățarea limbei maghiare. Din acestia la vr'o 60 sunt Sași, ceilalți Români cu deosebire greco-catolici (la vr'o 340). Organele, cărora s'au încredințat aranjamentul acestor cursuri, au îngrijit foarte rău pentru primirea învățătorilor, căci nici cuartire nu s'au pregătit; fie-care învățătoriu șede pe unde poate. Dacă cumva un învățătoriu nu venia punct la 7 oare la prelegere, pe ziua aceea nu primia diurnul de 80 cr. Noi am avut patru instructori, doi maghiari și doi români (V. Rusu și Gavril Pop).

La gimnasiul luteran de aici s'au început esamenalele. Se ține că cauza anomaliilor ar fi absența profesorului de limba română, domnului D. David. Nu înțelegem cum un profesor tocmai în ziua esamenului poate să lipsească de la oficiul său? Greșala aceasta este cu atât mai mare, cu cât prin astfel de neglijență limba română devine un studiu nerespectat din vina chiar a profesorului român. Este trist când pe o parte unii se luptă din respecturi ca limba română să fie introdusă la institute de învățământ străine și după ce într'adevăr s'a introdus, chiar Românul să contribuie la desprețuirea ei. Cred de altcund, că comitetul orașului care a votat gimnasiul luteran un ajutoriu de fl. 1200, cu condițiunea expresă, ca limba română să fie introdusă de studiu obligat, va întrevini în această cauză.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 19.

Ședința din 14 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincențiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Melchisedec P. S. S. Episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Sturdza Dimitrie A., Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al ședinței precedente și se verifică.

D. președinte comunică că biblio-

teca și materialul imprimatelor academiei înmulțindu-se din zi în zi, se strimtoarează localul; de aceea consultă adunarea de nu ar face bine a-l autoriza să mijlocească a afla vre-un chip de comoditate. Se decide a se numi o comisiune compusă din d-nii Hașdău Urechia și Ștefănescu, cari să se ocupe de starea materială a bibliotecii și a deplasării sale, eară d. președinte să fie autorizat a lua măsurile ce va socoti spre întâmpinarea necesității.

La ordinea zilei discuțiunea proiectului de statute.

D. Odobescu face o propunere, susținută și de d. Aurelian, că după articolul votat în ședința precedentă, să vină un nou articol sub Nr. 29. în următoarea cuprindere:

„A. S. R. Domnitoriul Românilor, protector al academiei, este președintele sau onorar.”

Acest articol se primesce cu unanimitate.

La art. 30, relativ la alegerea și numirea membrilor onorari, D. Fălcoian ține că i se pare cum că aliniatul din urmă ce propune a se numi „onorari” persoane cari vor fi înlesnit dezvoltarea activității academiei prin donațiuni de valoare însemnată, nu-l înțelege, și că ar inclina a se șterge cele din urmă cuvinte.

D. Laurian explică că tocmai aceste cuvinte fac puterea aliniatului; și că drept este, ca o persoană ce ar veni să aducă oferte generoase academiei să fie onorată cu asemenea distincțiune.

După această lămurire, d. Fălcoian ne mai stăruind în observațiunea sa, articolul se votează cu o mică rectificare la aliniatul al doilea.

La art. 31, relativ la numirea membrilor corespondenți, D. Aurelian întreabă dacă n'ar fi locul ca să se specifice sarcina acestor corespondenți obligându-i să aducă ceva lucrări utile.

D. Odobescu întâmpină că ar fi greu a determina asemenea sarcine, dară lucru de sine este în perspectivă, căci la alegerea unor asemenea corespondenți să va avea în vedere totdeauna lucrările lor, apoi concepțiunea ideii numirii lor are de scop, ca din acestia să se recruteze membrii academiei în casuri de vacanță. În tot cazul, de va fi chiar a li se cere lucrări, aceasta ar fi de atributul unui regulament special.

După aceste lămuriri articolul se votează; cei viitori sub Nr. 32, 33, 34, 35 și 36 se primesc, în unanimitate, fără discuțiune.

La art. 37, după ce se fac mai multe obiecțiuni și propuneri, se depune un amendament susținut de d-nii Sturdza, Fălcoian, Hodoș, Ionescu, Maniu și Babeș, spre a se redige în următoarea cuprindere:

„Suma rămasă disponibilă pe fiecare an din venitul fondurilor cu destinațiune generală după satisfacerea necesităților comune, se va împărți în fie-care an de adunarea generală parte pentru a sporii fondurile generale, parte între cele trei secțiuni ale academiei, în părți egale, pentru întâmpinarea cheltuelilor necesare fie-cărei din ele, la îndeplinirea atribuțiilor, precum publicațiuni, misiuni, premii, achizițiuni de material științific, etc.”

După deliberațiuni, în cari d-nii Odobescu, Hașdău și Aurelian au susținut redacțiunea proiectului, eară d-nii Sturdza, Fălcoian, Babeș, Ionescu și Maniu amendamentul, acesta se votează cu majoritate.

Art. 38, 39 și 40 se primesc cu unanimitate, fără discuțiune.

Art. 41, după adesiunea chiar a comisiunii, se primesce amendat cu următoarea redacțiune:

„Averea academiei, compusă din fonduri permanente, și din venituri anuale, să se administreze

de dânsa, prin delegațiune, ai cărei membri sunt solidari responsabili și care este însărcinată a pune în executare dispozițiunile bugetare.”

La art. 42 relativ la păstrarea fondurilor permanente la determinarea sumei necesare pentru spesele curente, se pune de d. Fălcoian un amendament care propune a se șterge fraza destinată a determina suma, după care articolul se votează cu următoarea redacțiune:

„Fondurile permanente ale academiei și vîrsămintele veniturilor ei periodice afară de sumele necesare pentru spesele curente se vor păstra la cassa de depuneri și consemnațiuni.”

Art. 43 și 44 se admit fără discuțiune. După aceasta, oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 oare și jumătate.

Vice-președinte, G. Bariț.

Secretar ad-hoc, G. Sion.

Raport general

despre starea societății de lectură „Andrei Șaguna” cu finea anului 1878/9.

Idea de-a înființa pe lângă institutele de învățământ societăți de lectură în timpul de față s'a realizat prețutindenea. Foloasele ce rezultă din convenirea tinerilor în asemenea societăți de lectură sunt prea învederate, decât să le mai înșirăm aci. Ajunge a aminti că asemenea întruniri, bine conduse, sînt de cea mai mare influență pentru dezvoltarea junimei. Convinși despre aceste avantaje elevii dela institutul archidieceșan pedagogico-teologic de aici încă dela anul 1865 au pus temeiul pentru o atare societate de lectură prin edarea unei foi în manuscris, numite „Speranța.” La anul 1868 s'a fundat așa numita „Societate de lectură”, carea în anul 1874 primi supra-numirea de „Andrei Șaguna”, organizată mai espres prin statutele ei aprobate de fericitul arhiepiscop și metropolit Andrei baron de Șaguna în anul 1873. Nu ne încercăm a face cu această ocaziune istoricul societății noastre, nu voim a arăta încât elevii acestui institut cu preferență în anii din urmă s'au folosit de avantajele ce le ofere societatea de lectură și că încât s'ar fi putut folosi cu mai mult succes, vom aminti numai că societatea noastră dispune de present asupra unei biblioteci constatătoare din 942 opuri în 1357 tomuri, partea cea mare teologică și pedagogică și asupra unei sume de bani în 86 fl 93 cr. v. a. Precând constatăm cu satisfacțiune acest progres îmbucurătoriu, recunoaștem cu mulțămită că publicul român a ajutat la toate ocaziunile cu cărți și în bani spre a ne înmulți biblioteca.

În anul școlastic expirat societatea noastră s'a constituit în modul următoriu:

Domnul profesor seminarial Demetriu Comșa conducătoriu president. Mateiu Voilean cl. an. III vicepresidentul comitetului, Dionisiu Nistor cl. an. III și Gregoriu Sima cl. an. II notari, Andrei Bărbos cl. an. II bibliotecariu, Ioan Sava ped. an. II vice-bibliotecariu, Ioan Căndea cl. an. I casariu, Petru Debu cl. an. III controlor, George Moian cl. an. III redactorul foaiei „Musa.”

Membrii în comitet: Ambrosiu Tătar, Vasile Mușat cl. an. III; Vasile Bălan, Ioan Iosif cl. an. II; Ioan Nicolescu, Elisei Dan cl. an. I; Alecsandru Gomboș ped. an. I; Vincențiu Popoviciu ped. an. II; dintre cari, Vasile Mușat, Vasile Bălan, Ioan Nicolescu și Elisei Dan în decursul anului dându-și dimisiunea, s'au ales în locul lor Iosif Macsimiliau cl. an. III; Gerasim Sărb cl. an. II; Nicolau Borza, Michail Parhon cl. an. I.

Societatea a numărat 79 de membrii ordinari, a ținut 38 de ședințe

publice și una literară în presara zilei de 30 Novembre, onomastica fericitului arhiepiscop și metropolit Andrei. Foaia societății „Musa” a eșit în 18 numeri conținând teme libere din sfera teologică și pedagogică.

Biblioteca în anul de față școlastic ni s'a înmulțit cu 45 opuri în 52 de tomuri, dintre cari 12 opuri s'au procurat pe banii societății, ear celelalte sînt donate de următorii domni:

Societatea studenților în medicină din București: „Statutele și regulamentul ei” 1 volum; Gregoriu Sima cl. an. II „A gyulafelhívári-nagy-enyedi Bethlen főtanoda történelme” 1 volum; d. Acs Károly „Virágok a román népkölteszet mezejéről” 1 volum; d. prof. semin. Demetriu Comșa „Pomăritul” 1 volum; d. protos. și asesor consist. Dr. Ilarion Pușcariu „Isagogia” 1 volum; Nicolau Aron cl. an. II „Instituțiunile României” „Votul și Răsvotul”, „Citera în Carpați”, „Traian în Dacia” în câte 1 volum; Ioan Căndea cl. an. I „Schulgramatik der lateinischen Sprache” 1 volum; Laurente Cătean cl. an. III „Icoana creșterii tale de A. Murășan” 1 volum; Societatea „Petru Maior” „Raportul general despre activitatea sa pe anul 1878” 1 volum; d. Dr. Lazar Petrovici prof. preparandiu în Arad „Iubirea față de copii” 1 volum; Mateiu Voilean cl. an. III „Biserica ortodoxă, anul IV.” „O voce serioasă” câte 1 volum; Ilie Savu cl. an. III „Șoimul Carpaților” 1 volum; d. Moise Toma adm. protopr. „Schiller's sämtliche Werke” 2 tomuri; Ioan Puntean cl. III „Gai Salusti Crispi Catilina Iugurtha”, „Matematica de Mocnik” câte 1 volum; d. Dr. Iosif Hodoș „Grand dictionnaire francais italien”, „Dizionario del dialetto Veneziano”, „Glosariul limbei române”, „Dicționarul limbei române”, „Corpus juris civilis”; d. Miron M. Calinescu „Calendarul pe anul 1879” 1 volum; d. prof. semin. Simeon Popescu „Ostașii nostri de Vasile Alecsandri” 1 volum; Iuliu Ghindaș cl. an. III „Az 1875 évi törvények gyűjteménye”, „Mécsnialógok” în câte 1 volum; d. Vasile Mateiu, paroch în Murăș-Sângeorgiu o Cazană veche în manuscris; d. Ioan Crețu „Articulul de lege 20 din 1877” 1 volum; Nicolau Todoran cl. an. I „Planul de învățământ pentru scoalele populare” și Gregoriu Popescu cl. an. II „Magazin istoric pentru Dacia” 1 volum.

Dintre diare ne-au venit gratuit: Femeia Română, Biserica și școala, Cărțile sateanului român, Predicătoria sateanului român, Convorbiri literare, Revista științifică, Transilvania, Familia, Șdătoarea, Școala română, Albina Carpaților, Economul, Foaia școlastică, Gazeta Transilvaniei, Observatoriul, Telegraful Român Highiena și Școala, Gura satului, Cocosul roșu „Puricele și Bobărnacul”.

În bani ne-au donat pe sama bibliotecii. D. Simion Popescu prof. semin. 3 fl. v. a. D. Ioan Busdug, adm. protopresbit. 2 fl. D. N. Budac, notar în Streze-Cărtșoara, 1 fl.; D. Michail Gomboș, jude în Vidra inferioară, 1 fl. D. Zacharie Chihorean, telegrafist în Murăș-oșorheiul fl. v. a.

Aici vin a se număra și cei 50 fl 75 cr. v. a. ca venit curat cu ocaziunea ședinței literare, cari s'a anunțat pe calea publicității la timpul său. Cu această ocaziune aducem cea mai călduroasă mulțămită Domnilor donatori în cărți și în bani, precum și Domnilor redactori ai diarelor înșirate mai sus, cari au avut bunavoința a ni le trimite gratuit, rogându-i se binevoiască a ni le trimite gratuit și de aci înainte asigurându-i despre deosebita stimă ce le păstrăm.

Sibiu 4 Iulie 1879.

Mateiu Voilean,
vice president

Dionisiu Nistor,
notariu.

Varietăți.

* (Scoalele centrale române din Brașov). Din programul XV al acestor scoale, publicat de d. director Stefan Iosif, se vede că în anul școlar 1878/9 numărul școlărilor înmatriculați la scoalele centrale române gr. or. din Brașov a fost: la gimnasiu 180, la școala reală 73, la școala comercială 14, la școala primară de copii 291, la școala primară de copile 166, la școala de repetiție 40, la școala de meseriași 14, la oaltă 778 școlari. Comparându-se numărul școlarilor din anul acesta cu numărul școlarilor din anul trecut în suma de 849, rezultă o scădere de 71 școlari, care scădere vine cu deosebire în socoteala școlii de meseriași. O parte mare din învățăceii dela meserii urmează în școala gremială, care nu stă sub aceasta direcțiune.

Din numărul școlarilor la gimnasiu, școala reală și comercială au fost după religie: 244 ortodocși orientali, 13 greco-catolici, 1 evanghelic, 23 de legea mosaică; după naționalitate: 257 Români și 2 Germani; după țară: 236 din monarhie și 46 din România.

Din cronică școlară amintim introducerea aleșilor profesori: d. Nic. Pilția, prof. gimn., Radu Corvin, prof. gimn. și George Strimbu supl. la școala comercială. D. prof. secundar de muzică vocală G. Dima a eșit din corpul profesoral pentru de ași continua studiile de muzică la un conservatoriu.

* (Lumea lui Pap Iános). În statul unguresc nu mai ești sigur acumia nici de viață nici de avere. Prin constituția prezentă au crescut gloate de oameni cari imprăsciați fiind preste tot globul unguresc fură, pradă și omoară, eară legile unguresci rămân fără de legi. Așa au fost în *Arad* tâlhăriți și pe la ameați chiar în locurile cele mai cercetate de public doi domni, unul Iacob Deutsch, eară celalalt dl Curticean, cari după ce fură bătuti și maltratați de moarte, au rămas și fără bani, fără scule și fără satisfacție. În *Borz* (comitatul Bihariului) au intrat de curând seara pe la 10 oare 6 tâlhari armați de sus până jos în casa unui morariu; au bătut de moarte pe acesta și pe femeia lui și în sfârșit le-au luat 900 fl. lăsând pe bieții bătuti lași, furați și tâlhăriți. Pre tâlharii însă nu i-a conturbat încă nime până ași, pentru că constituția de ași în Ungaria este lumea lui Pap Iános!

* (O espozițiune la Agram). Într-unul din ultimele sale numere foaia oficială croată discută cestiunea înființării unei espozițiuni la Agram în 1881 și recomandă executarea acestui proiect. Pe lângă produsele Croației-Sclavoniei, se vor primi la această espozițiune produsele tuturor țărilor slave, și anume ale Carniolei, Stirei, Goriției, Carintiei, Istriei, Dalmației, Bosniei, Erțegovinei și poate și acele ale Serbiei și Bulgariei.

* (Armata bulgară). După o statistică a diariului militar german armata Bulgariei numără 7 regimente de infanterie, 1 de cavalerie și 2 brigăzi de artilerie cu 42 $\frac{1}{2}$ batalioane, 8 escadroane, și 12 baterii. Dacă aceste cifre sunt juste atunci principele Battemberg va comanda o armată regulată de 46,000 de oameni, 4172 cai și 96 tunuri. Aceasta armată destul de respectabilă pentru început va forma cadrele pentru o mai mare armată națională după sistemul Serbiei.

* (Statistica Britaniei). Un document publicat nu de mult de guvernul englez ne dă cifrele următoare: Populațiunea în mijlocul anului 1879: Anglia, 25,165,336; Scoția,

3,627,453; Irlanda, 5,363,324. Total 34,156,113 suflete.

Productul curat al tacșelor publice, fără veniturile postelor și telegrafelor: Anglia, 52,192,207 liv. st. Scoția 7,844,252 liv. st. Irlanda, 6,499,353 liv. st. Totalul veniturilor, 66,535,812 liv. st.

Dacă cei 658 membrii ai parlamentului ar fi distribuiți după populațiune, am avea proporțiunea următoare: Anglia 485, Scoția 70, Irlanda, 103.

* (Un fenomen curios) se petrece lângă Serravalle, în provincia Beluna din Italia. Un lac crește ci aici vădând cu ochii. Locuitorii caselor aședate pe malurile lacului au luat fuga.

* (Soarele nu apune). Carol Quint dădea, că soarele nu apune în statele sale. Anglezilor le place a dăce asemenea. Acum și Americanii de nord pot dăce astfel. Teritoriul statelor unite ocupă în adevăr 197 grade lungime, adică 17 grade mai mult decât jumătatea ocolului globului. Dela cumpărarea Alascei, San-Francisco nu mai este limita estemă a uniunii la vest; acest oraș se află la jumătatea drumului între statul Maine — ca cea mai depărtată din insulele Aleutice — și Eastport; în momentul când soarele apune la confiniile mării lui Behring, răsare și inunda cu lumina câmpurile și pădurile din Maine. Pe când pescariul aleutic înscințat de crepuscul, își întoarce barca acasă, pădurariul din Maine, trețit de aurora, face să răsune pădurile de sgomotul toporului său.

* (O prorocie). Desbătându-se mai în zilele trecute în dieta Germaniei cestiunea monetei baronul de Kardorff a adus dietei aminte de o prorocie tare interesantă făcută de d-nii Walewski și Ernest Seyd în anul 1868 pentru cazul, dacă lumea va cerca, a demonetisa argintul. Această prorocie sună așa:

1. Dacă staturi în măsură potențată vor pași la aceea, de-a demonetisa argintul, atunci cel dintâiu rezultat va fi, că internaționalul comerț al lumii de loc va da semne de-o repășire obștească spre paguba specială a țărilor cu legături estine comerciale; 2. Că toată pofta de întreprinderi și toate clădirile de căi ferate vor ajunge la o stagnațiune și înaintarea obștească va pătîmi; 3. Scăderea tuturor prețurilor pentru orice producțiune va silî națiunile, a trece dela comerțul liber la sistemul protecționistic; 4. Națiunile se vor împărți în 2 staturi: de aur și de argint spre cea mai mare pagubă a comunicației internaționale; 5. În toată lumea va intra o repășire a tuturor prețurilor de-așemenea stricăcioasă pentru toate proprietățile fundate, cu deosebire pentru clasele lucrătoare — folositoare, și folositoare în măsură cu totul nerectificată ar fi ea numai pentru rentieri și posesori de obli-gății de stat și de asemenea hărții de valoare; 6. În restimpul zăcerii comerțului și comunicației cea mai mare greutate va consista într-aceea, că fanaticii pentru aur vor cerceta pricina miseriei în toate laturile și spre clarificarea stărei miserie vor aduce înainte cele mai admirabile secundare și fantastice motive netemeinice până atunci, până când însăși miserie va silî pre oameni, a cunoasce pricina adevărată în demonetisarea argintului. (Astăzi, când miseria este la culme mai în toată lumea, oamenii s'au convins, că demonetisarea argintului este isvurul prim al sărăciei colosale de față în toate statele. Al doilea isvor este înrădăcinarea Jidovismului și lățirea lui, carele din demonetisare singur singurel trage folosul spre ruinarea

și nimicirea oamenilor mai seraci, lucrători.

* (Un salariu de 400,000 fl.) În 8 Iulie n. s'a ales în monăstirea cisteriensă din Zircz — comitatul Vespriș — starițul. Acest post a fost vacant de 3 luni de când a murit starițul celalalt. E tare interesant a ști, că starițul ce se alege din cei 72 monachi, de-odată devine un posesor, care folosește bunuri estensive, având un venit de 3—4 sute mii fl. pe an. Monăstirea Zircz e una dintre cele mai bogate monăstiri ale Ungariei, ale cărei bunuri cuprind un complex de 80,000 jugere.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 16 Iulie n. „Polit. Corr.” anunță, negoțările cu Alimpici în privința joncțiunilor căilor ferate sârbesci au trecut preste toate punctele îndoioase la o înțelegere de tot mulțămitoare.

Comisarii turcesci pentru negoțările granițelor grecesce sunt denumiți definitiv.

București, 16 Iulie n. Comitetul secțiunilor din cameră a respins proiectele guvernului privitoare la deslegarea cestiunei Evreilor. Ministerul a demisionat, tot așa și președintele camerei Rosetti, carele fu reales din partea camerei.

Bursa de Viena

din 16 Iulie n. 1879.

Valuta nouă imperială germană	56 70
London	115 75
Galbin	5 48
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Făgăraș, 11 Iunie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.80—5.50; grâu scăreț fl. 4—4.40; scăară fl. 2.40—2.60; cucuruz fl. 2.60—2.70; ovės fl. 2—2.20; mălaiu fl. —; Sămânță decăneapă fl. —; mazere fl. 5—5.50; linte fl. 7—8; fasole fl. 4—4.20; pruneuscate fl.; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—72; sēubrută fl. 32—34; sēu de lumină fl. 58—unsore fl. 52—55; căneapă fl. 30—; sēmēnță de in fl. —; sēpun fl. 58—; fēn fl. —; pro chilo carne de vită 38 cr. carne de porc 40—cr. carne de berbec 28 cr.; Tērgul de ași a fost tare cercetat; secerișul a început, în unele locuri însă șoarecii s'au pricinuit mare pagubă.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 29 Iulie și 29 Aug. imob. rămasului după Onu Bichiș în Hașag (judec. cerc. Mediaș); în 21 August imob. lui Iuon Balasi în Măgheruș; în 18 August și 18 Sept. imob. lui Iuon Sas în Kecetkisfalu (trib. Odorheiu); în 25 Iulie și 27 August imob. lui Iuon Fleischer și Danilă Naty (trib. Ibașfalău); în 25 Iulie imob. lui Alecsandra Gagyi în Roșia (judec. cerc. Abrud); în 13 August și 19 Sept. imob. d-nei Ludovig Korondi în Oșorheiu; în 14 August și 20 Sept. imob. lui Samoilă Soos în Lucafalău; în 13 Aug. și 19 Sept. imob. lui Ladislau Tokes în Măgheruș (trib. Oșorheiu); în 24 Iulie imob. lui Toma Paca în Șina; în 29 Iulie imob. lui I. G. Späck în Sibiu (trib.); în 29 Iulie și 29 Aug. imob. lui Iuon Bors în Moha (judec. cerc. Sighișoara); în 1 August imob. d-nei Clement Puschi în Cluj; în 30 Iulie imob. lui Teodor Oprea în Cluj-Mănăstur; în 29 Iulie imob. rămasului după Stefan Ladanyi în Cluj (trib.); în 25 Iulie imob. Veronicei Bobariu în Abrud; în 30 Iulie și 30 August imob. lui Iosif Kagerbauer și soți în Abrud (judec. cerc.); în 19 Iulie și 19 Aug. imob. lui Aftenie Popovics și Iuon Veza în Velț (judec. cerc. Sântmărtin); în 19 August și 19 Sept. imob. d-nei Gregor Denk în Bosie (trib. Cluj); în 9 Aug. imob. Mariei lui Dumitru Iscriu în Ciopia; în 14 Aug. imob. rămasului după Nicolae Cassian în To-dești (judec. cerc. Hațeg); în 1 August imob. lui Petru Krepșca în Brotuna

(judec. cerc. Baia de Criș); în 18 August imob. lui Stefan Ferenczi în Oșorheiu (trib.); în 1 August imob. lui Gavrilă Iovan în Brotuna (judec. cerc. Baia de Criș).

Posta Redacțiunei.

Domnului Domejiu Dogariu, în Satulung. Îndată, ce vom dispune despre spațiu.

Nr. 102—1879.

1—3

CONCURS.

Pe baza decisiunei venerabilului consistoriu archidieceșan de dto 5/4 a. c. Nr. 1029/B. pentru ocuparea vacantei parochii Păucea protopresbiteratul Ternavei inf. se escrie prin aceasta concurs cu termenul până la 5 August st. v.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legumi și de pomi.
2. Porțiunea canonică de 21 jugere 800⁰ parte arătură, pășune cositură și pădure.
3. Dela 75 familii câte o și de lucru cu palma.
4. Tot dela 75 familii câte o felderă de cucuruz sfărmit.
5. Stola îndatinată. Toate aceste emolumente la oaltă comptate dau un venit aproape de 400 fl. v. a.

Doritorii de-a ocupa această stațiune au ași adresa concursele lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 la subscrisul până la termenul indicat.

Deag 15 Iunie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș m. p.,
adm. protopopesc.

Nr. 133 presid.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoresă la școala comunală de fețițe din opidul Hațeg se deschide prin acesta concurs cu termenul până la 15 August 1879 st. n.

Emolumentele sânt:

în bani 400 fl. v. a. și cuartir. Doritoarele de-a competa la acest post au ași așterne concursele sale bine instruite cu documentele rețerate și cu deosebire despre cunoașterea limbilor patriei române și maghiare la scaunul școlastic comunal în Hațeg.

Dela presidiul magistratului opidan.

Hațeg în 7 Iulie 1879.

Vots m. p.,
presid. sub.

Nr. 157—1879.

3—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu termenul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

- a) folosirea cimiteriului,
- b) dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
- c) venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate comptate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de-a ocupa această parochie au ași așterne petițiunile instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în termenul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.